

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1051

07.05.2023 (134)

Lexicon - Michael Kühnen

75 - MONARHIA

Două forme de monarhie sunt în general cunoscute de conștiința modernă:

Monarhia absolută. În Europa, este rezultatul dezintegrării Sfântului Imperiu Roman al Națiunii Germane, Primul Imperiu German, și se caracterizează prin faptul că monarhul este purtătorul neîngrădit al suveranității unui stat și, prin urmare, sursa întregii puteri. Cel mai recent exemplu istoric al acestei forme de guvernare a fost țarismul rusesc. Dar și imperiile german și austro-ungar au fost încă puternic caracterizate de aceasta până la căderea lor la sfârșitul Primului Război Mondial.

Monarhia constituțională. În Europa, este rezultatul revoluției iluministe și se caracterizează prin faptul că, în conformitate cu teoriile liberalismului, suveranitatea este transferată poporului, iar puterea monarhului este mai mult sau mai puțin limitată printr-o constituție, până când, în cele din urmă, coroana este privită doar ca un simbol.

În statul popular național-socialist, pe de altă parte, suveranitatea trece la națiune, al cărei purtător de voință este partidul (vezi Voință și Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani). Cu toate că aceasta este ordonată în conformitate cu principiul Fuhrerului și îi conferă liderului său o putere aproape nelimitată, nu există nicio legătură cu monarhia absolută, deoarece principiul național-socialist al Fuhrerului nu se bazează pe ereditate, ci pe selecție (vezi Kampf). De aceea, național-socialismul istoric s-a pronunțat întotdeauna și pe bună dreptate împotriva restaurării monarhiei Hohenzollern în Germania.

Pe de altă parte, este posibil ca cel de-al patrulea Reich al viitorului, ordinea

supranațională a popoarelor din spațiul european extins, să reînnoiască monarhia ca un simbol unificator al dreptului constituțional. Acest lucru este valabil mai ales pentru instaurarea finală a Noului Ordin, care se va înscrie în tradiția vechilor civilizații ariene avansate.

Există, de fapt, o a treia monarhie - cu adevărat bazată pe specii și natură -, monarhia tradițională ca întruchipare rituală a principiului eredității ca unitate permanentă deasupra diversității (vezi și diferențiere). Prin aceasta, monarhul, ca stăpân al ritului, formează legătura dintre comunitatea poporului, toate grupurile sociale, precum și toți tovarășii poporului și un principiu superior, care astăzi se numește idealismul valorilor. El întruchipează astfel, dincolo de lupta constantă dintre devenire și dispariție, permanența ordinii și a tradiției.

Național-socialismul nu este nici o mișcare republicană, nici monarhistă și este în mare parte neutră și indiferentă la problema formei statului. Totuși, ea conduce la o Nouă Ordine care reînnoiește ordinea tradițională a rasei ariene (vezi Ariană) în conformitate cu vremurile actuale. Totuși, acest lucru va reînnoi probabil și sistemul imperial tradițional, adică monarhia ca expresie politică a legii biologice naturale a eredității - așa cum conducerea este și rămâne o expresie politică a legii biologice naturale a selecției.

76 - MORAL

O morală este un sistem dogmatic obligatoriu de porunci care ar trebui să reglementeze atitudinea oamenilor față de viață prin supunere interioară. De obicei, se înțelege că este universal valabilă pentru toți oamenii și pentru toate timpurile. Din punct de vedere istoric, moralitatea este un fruct al religiilor revelatoare care au inventat figura unui Dumnezeu unic, omnipotent, care aruncă asupra tuturor oamenilor "Tu trebuie" și "Tu nu trebuie", veșnic valabile. Respectarea poruncilor sale determină binele și răul vieții umane și tipul de supraviețuire după moarte.

Mai târziu, în habitatul rasei ariene (vezi Arieni), morala s-a desprins în mare măsură de aceste origini religioase și astfel și-a pierdut în cele din urmă justificarea interioară - dar nu și valabilitatea exterioară, de care se agață mai ales burghezia, ridicând-o la ipocrizia burgheză.

În orice caz, moralitatea nu este nici naturală, nici normală, ci un sistem de coerciție bazat pe dogmatism și pe o credință nenaturală în egalitatea tuturor oamenilor, căreia național-socialismul i se opune prin concepția sa despre libertate. Această libertate include - ca și în ordinele tradiționale (vezi Tradiție) - o

etică angajată față de valorile alese de sine (vezi și Idealismul valorilor) și ritualul care reglementează viața comunitară externă.

Etica și ritul corespund și țin cont de diversitatea vieții umane (vezi diferențierea) și se subordonează conservării speciei și dezvoltării speciei comunității de lupi. Acestea vor fi, de asemenea, principiile de viață ale Noii Ordini, în conformitate cu speciile și natura. În **schimb, moralitatea rămâne străină de esența național-socialismului**. În special, trebuie să avertizăm împotriva încercării de a evalua și judeca tovarășii pe baza unor concepte morale dogmatice în perioada actuală de luptă. Astfel de încercări trebuie combătute întotdeauna cu strictețe în numele datoriei de camaraderie.

Din acest motiv, *Gesinnungsgesellschaft* a Frontului Nou profesează etica muncii, a maternității, a soldătimii politice și a conducerii (vezi *Führerprinzip*), care corespunde și face dreptate tipurilor respective de ființe umane active în rândurile sale, dar lasă toate conceptele morale în seama sentimentelor particulare și se opune oricărei încercări de a concepe produsul artificial al unei morale pretins național-socialiste, care este contrară naturii, și de a o introduce în național-socialism. Pentru omul arian, nu există o morală în concordanță cu specia și natura - și, prin urmare, nici o morală național-socialistă - în afara datoriei de a păstra și dezvolta specia poporului și a rasei.

77 - MATERNITATE

Umanismul biologic, ca doctrină științifică a cunoașterii național-socialismului, definește ființa umană ca ființă naturală cu o dispoziție biologică de a crea cultură, care este viabilă doar ca ființă comună. Concepția național-socialistă despre diferențele biologice dintre sexe și consecințele politice care trebuie trase de aici rezultă, de asemenea, din acest context:

Omul este o ființă preponderent culturală. Lumea lui este mai presus de toate cea a comunităților culturale - stat, națiune și imperiu. La baza operei sale culturale creative și purtătoare de cultură se află alianța masculină. În schimb, femeia este predominant o ființă a naturii. Lumea ei este mai presus de toate cea a comunităților naturale - oameni și rase. Fundația lor este familia sănătoasă.

Ceea ce munca este pentru bărbat, maternitatea este pentru femeie. Așa cum național-socialismul vede întotdeauna în bărbat lucrătorul pentru și în comunitatea națională, tot așa vede întotdeauna în femeie mama: fata ca viitoare mamă, femeia ca mamă activă, bătrâna ca fostă mamă. Și, așa cum pentru bărbat, etica muncii derivă din sarcina sa biologică de a munci ca sens și sarcină a vieții, tot așa și

femeia își dobândește sensul biologic al vieții dintr-o etică a maternității (vezi și Wertidealisiaus).

Maternitatea - ca principiu "maternal" în viața populară, care protejează natura, hrănește și îngrijește - cuprinde mult mai mult decât doar procesul de a avea copii. Maternitatea este principiu etic al feminității, este atitudinea față de viață, față de oameni și față de rasă, este sarcina femeii în viață și sensul vieții, chiar și atunci când ea nu poate fi sau nu mai poate fi mamă în sens pur biologic.

Național-socialismul onorează în femeie mama popoului său!

A convinge femeile ariene (vezi Arieni) să afirme maternitatea în acest dublu sens - ca sarcină biologică și ca principiu etic - și a le îndruma și organiza în consecință, este sarcina politică a mișcării femeilor național-socialiste.

78 - NAȚIUNE

Național-socialismul plasează poporul, supraviețuirea și dezvoltarea sa superioară, fără rezerve și în totalitate, în centrul tuturor gândurilor, sentimentelor și acțiunilor. Cu toate acestea, conservarea și dezvoltarea speciilor sunt posibile numai în comunități naționale coezive din punct de vedere politic și conștiente de sine. Naționalismul și socialismul, combinate cu conștiința rasială (a se vedea igiena rasială), fuzionează pentru a forma național-socialismul și pentru a permite crearea, conservarea și dezvoltarea unei astfel de comunități naționale.

O comunitate populară care este conștientă de ea însăși, ai cărei membri sunt dedicați popoului lor, culturii, limbii și istoriei sale și care au voința de a lucra pentru conservarea și dezvoltarea acesteia, devine o națiune.

NAȚIUNEA ESTE COMUNITATEA DE VOIȚĂ A UNUI POPOR!

Astfel, națiunea este cea mai importantă dintre toate comunitățile culturale umane. Voința politică care face dintr-un popor o națiune are nevoie de un vehicul și își găsește o formă:

Voința popoului este susținută de Partidul Național-Socialist (a se vedea Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani). Forma de organizare politico-politică a puterii pe care o va lua această voință este statul. Statul național, care, în conformitate cu dreptul la autodeterminare, îi cuprinde pe toți membrii unui popor care se stabilesc împreună, este, ca stat național-socialist, forma de organizare a unui popor care corespunde naturii și speciei sale. O națiune poate renunța la formarea unui stat național doar dacă se creează o ordine supranațională - un imperiu - care organizează spațiul vital al rasei ariene astfel încât toate națiunile

care participă la el să se poată dezvolta într-un mod adecvat speciei și naturii lor.

Prin urmare, comunitatea Frontului Nou nu urmărește în primul rând un stat național german, ci o astfel de ordine europeană - cel de-al patrulea Reich (vezi și Europa). Numai națiunea face posibilă respectarea istoriei, rezolvarea problemelor prezentului și păstrarea și dezvoltarea speciilor unui popor în viitor.

79 - NAȚIONALISM

Națiunea este comunitatea de voințe a unui popor și își găsește forma de organizare politico-politică a puterii în stat. În național-socialism, națiunea este purtătoarea suveranității statului. În consecință, naționalismul este acea mișcare politică care urmărește să trezească în toți locuitorii unei națiuni voința de a se înțelege și de a se simți ca națiune, precum și de a forma un stat care să respecte trecutul poporului, să rezolve cu energie problemele prezentului și să permită astfel supraviețuirea și dezvoltarea superioară a poporului în viitor. Un astfel de stat nu poate fi, desigur, decât un stat național. În loc de un stat național, mai multe națiuni pot forma un imperiu.

În vremuri în care nu există nici un imperiu, nici un stat-națiune, naționaliștii sunt singurii care asigură existența continuă a națiunii. Atunci, naționalismul este singura speranță pentru viitor pentru noua formare a puterii de stat și, prin urmare, pentru păstrarea și dezvoltarea speciei poporului. După formarea unui stat sau a unui imperiu, naționalismul garantează permanența acestuia, deoarece se străduiește să trezească, să mențină și să reînnoiască în permanență voința politică a întregului popor.

Naționalismul nu poate avea succes și nu poate cuceri toți membrii poporului, din toate clasele, clasele sociale și păturile, decât dacă acești membri ai poporului se simt tratați corect și recunoscuți, dacă nu li se predică doar comunitatea, ci dacă această comunitate este trăită în viața fiecărui membru al poporului și este simțită ca o patrie. Comunitatea națională a tuturor claselor, a tuturor rangurilor și straturilor este o condiție prealabilă pentru comunitatea de voință a națiunii. De aceea, voinței de a fi un popor (naționalismul) i se alătură, din punct de vedere politic, voința de a forma o adevărată comunitate a poporului și, prin urmare, un socialism völkisch.

Naționalismul, socialismul și conștiința rasială (vezi și igiena rasială) se contopesc apoi în național-socialism. Prin urmare, naționalismul corect înțeles nu poate fi conceput decât ca național-socialism. Revendicările politice ale naționalismului german sunt prezentate la punctele 1-3 din programul de partid al Partidului

Național-Socialist al Muncitorilor Germani:

Dreptul la autodeterminare

ordine de pace echitabilă (a se vedea Pace);

un habitat adecvat.

Naționalismul este îndreptat împotriva internaționalismului și a imperialismului și nu urmărește dominația asupra popoarelor străine, ci conservarea și dezvoltarea speciei propriului popor.

Distrație sub svastică

O colecție de anecdote compilate de Gerhard Lauck

Editor: NSDAP/AO, PO Box 6414, Lincoln, NE 68506 USA

nsdapao.info & nsdapao.org

Copyright 1993 NSDAP/AO

Tipărit în S.U.A.

43.

Când ne-am scos casa la vânzare, compania imobiliară a trimis un agent evreu. Totul a mers bine până când a ajuns în camera mea, care servea și ca birou al unității noastre locale. Când a intrat în camera mea, a rămas cu gura căscată. Ar fi putut câștiga o medalie de aur la alergare; atât de repede a luat-o la fugă.

Cred că nu i-au plăcut ziarele mele *New Order*, steagul confederat și autocolanțele cu svastici, care funcționează bine și acasă!

44.

Biroul meu de acasă este foarte, foarte național-socialist. Mai mult de un tovarăș în vizită l-a numit chiar un "altar". Oricum, când un prieten m-a sunat și m-a întrebat dacă poate aduce pe cineva, nu m-am gândit prea mult la asta. Am fost puțin surprins, totuși, când mi-a cerut permisiunea de a-i arăta biroul meu noului venit, care a avut repede ocazia să se uite la el.

Noul venit a pus câteva întrebări politicoase și am discutat despre politică. Când a venit timpul să plecăm, l-am privit drept în ochi și, cu o expresie calmă, dar total serioasă, i-am spus:

"Îți dai seama, desigur, că acum că mi-ai văzut biroul... trebuie să te omorâm!".

A devenit palid. Dar mi s-a făcut milă de bietul om și l-am lăsat să scape cu viață. Poate că într-o zi le va povesti nepoților săi cum a fost cât pe ce să își găsească soarta în mâinile naziștilor.

